

Fr. 752 N.

(Υψ.) Διόνυσος, ὃς θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς
καθαπτὸς ἐν πεύκαισι Παρνασὸν κάτα
πηδᾶ χορεύων παρθένοισι σὺν Δελφίσι

Cum hoc fragmento, de quo vid. Excurs. I, cf. Bacch. 176 θύρσους ἀνάπτειν καὶ νεβρῶν δοράς ἔχειν, 306 sq. καὶ πὶ Δελφίσι πέτραις / πηδῶντα σὺν πεύκαισι κτλ., Soph. Ichn. 219 sq. ὃς αἰεὶ νεβρίνη καθημμένος/δορᾶ χειρῶν τε θύρσον εὐπαλῆ φέρων κτλ. Eur. Ph. 226 sqq., Ion. 550, 716, 1125. De Parnasso vid. Wilamowitz ad Herc. 790. v. d. Sande Bakhuyzen (De Parodia in comoediis Aristophanis 1877) observavit (p. 159 sq.) verba πηδᾶ χορεύων fortasse Eubuli animo obversata esse, cum memoriter citaret Or. 45 πηδᾶ δρομαῖος, πῶλος ὡς ἀπὸ ζυγοῦ. Hic enim versus, de Oreste febris iactato dictus, apud Eubulum (Athen. III 108 b = fr. 75, 6 Kock) sic decurrit: πηδᾶ, χορεύει, πῶλος ὡς ἀπὸ ζυγοῦ (agitur de apua ignis aestu in olla saltante).

Etiam Arist. Nub. 603 sqq. legimus versus nostro fragmento simillimos; nec tamen cum parodia ibi nobis res est, „talibus enim verbis uti in promptu erat ubi gloria Bacchi esset celebranda“ (v. d. Sande Bakhuyzen l. l. p. 44).

Fr. 764 N.

(Θό.?) ἰδοῦ, πρὸς αἰθέρ' ἔξαμίλλησαι κόρας
γραπτούς <τ' ἐν αἰετ>οῖσι πρόσβλεπον ὕπους

De his versibus agitur in Excurs. I.

Fr. 1 Col. I.

(Υψ.) — — — — —
γρα[24 litt.]εοις
ἡξέ[ι]σπ . [. ᾶ]θύρμα[τ]α
ᾶ σῶν [ὀ]δυρμῶν ἐγκαλη[νιεῖ φ]ρένας.

2 πατήρ οὐ] σπά[νι' ἔχων We πατήρ σὸ]ς π[όλλ' ἔχων Schmidt
τέ σοί γ' ᾶ]σπα[στὰ πάλιν Pe (ᾶσπαστά contra accentum traditum σπά
— sic enim Hunt in F. T. P. quamquam addit: „σπά[νι' tamen
incertissimum est“) δ' ᾶρ' αὐθι]ς π[όλλ' ἔχων vel ἔχουσ' Ar 3 σῶν

1—3 Hypsipyla consolatur infantem quem postquam flentem audivit foras gestavit.

2 ἀθύρματα Cratin. fr. 145 K.

3 fr. 1079, 4 γαληνίζει φρένα.

5 cf. Ion. 308 ὡς σου τὴν τεκοῦσαν ὤλβισα.

8 cf. El. 304 ἀλίζεσθαι, Soph.